

Κυριακή 14 Ἀπριλίου 2019.

5η Κυριακή τῶν Νηστειῶν (Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας).

Μρκ. 10, 32 – 45.

Σήμερα, λίγες ἡμέρες πρὶν ἀπὸ τὰ φοικτὰ Πάθη τοῦ Κυρίου, ἡ κοινή μητέρα, ἡ ἅγια μας Ἐκκλησία προβάλλει μία μεγάλη ἀδελφή μας ὡς πρότυπο ζωῆς καὶ μετάνοιας. Παρουσιάζει τὴν Ὁσία Μαρία τὴν Αἰγυπτία ὡς πρότυπο, γιὰ νὰ τὴ μελετήσουμε καὶ νὰ τὴ μιμηθοῦμε.

Καλούμαστε σήμερα σ' ἓνα πανηγύρι χαρᾶς καὶ ἐλπίδας ὄχι γιὰ τὰ λάθη καὶ τὰ ἁμαρτήματα πού διαπράξαμε ἀλλὰ γιὰ τὴ μετάνοια καὶ τὴ συγχώρεση, πού μπορούμε νὰ ἐπιτύχουμε. Καλούμαστε νὰ μιμηθοῦμε τὴ σημερινή Μαρία ὄχι στὴ σαρκικότητα καὶ στὶς ἀμέτρητες πτώσεις ἀλλὰ στὴ μοναδική ἀνάσταση καὶ στὴν ἔμπρακτη μετάνοια. Εἶναι χαρούμενη καὶ ἐλπιδοφόρα ἡ σημερινή Κυριακή, διότι μᾶς δίνει τὸ μήνυμα ὅτι δέν ἔχει σημασία πόσο χαμηλά πέφτει κάποιος, σημασία ἔχει νὰ ἐπιδιώξει καὶ νὰ βιώσει τὴ μετάνοια. Ἡ

ἀμαρτία, ὅσο βρωμερή καί ἄν εἶναι, ἀδυνατεῖ νά μᾶς χωρίσει ἀπό τό Θεό. Μᾶς ἀπομακρύνει ἀπό τόν Κύριο πρόσκαιρα, ἀλλά δέ γίνεται νά μᾶς χωρίσει ὀλοκληρωτικά.

Τό κεντρικό μήνυμα ἀπό τήν προσωπικότητα τῆς σήμερα προβαλλόμενης καί τιμώμενης ἀγίας εἶναι ὅτι ἡ μετάνοια μᾶς ξαναενώνει μέ τό Θεό, μᾶς καθαρίζει ἀπό κάθε βρωμιά καί μᾶς θεραπεύει ἀπό κάθε ἀρρώστια. Ἡ Ὁσία Μαρία μᾶς διδάσκει ὅτι ἡ μετάνοια δέν εἶναι ἕνα περιστατικό, εἶναι ἕνας δρόμος, μία πορεία ζωῆς, χωρίς διάλειμμα καί χωρίς τέλος.

Ἡ μετάνοια ξεκινάει ἀπό ἕνα περιστατικό. Εἶναι τό περιστατικό τῆς ἐξομολογήσεως. Δέν μπορεῖ νά ξεκινήσει ἡ μετάνοια χωρίς ἐξομολόγηση, διότι ἡ μετάνοια χωρίς ἐξομολόγηση ὀνομάζεται μεταμέλεια. Ἡ μεταμέλεια χωρίς ἐξομολόγηση κρύβει μέσα της ἔπαρση καί ἐγωισμό. Τέτοια μεταμέλεια ἔδειξε ὁ Ἰούδας, ἀλλά δέν σώθηκε. Ἡ μετάνοια ξεκινάει μέ ἐξομολόγηση, γιά νά βιωθεῖ μέσα στήν ταπείνωση, γιά νά ἀποβάλει τήν ἔπαρση καί κάθε ἴχνος κοσμικῆς ἀξιοπρέπειας. Αὐτός πού

μετανοεῖ ταπεινώνεται μπροστά σ' ἕναν ἄλλο συναμαρτωλό, πού εἶναι ὁ πνευματικός. Μέσα ἀπό τήν ἐλεύθερη αὐτή ταπείνωση ἐπιτυγχάνει τήν ἐσωτερική κάθαρση καί θεραπεία, ὅπως ὁ ἀσθενής ἀφήνεται στή φροντίδα τοῦ ἱατροῦ, ὁ ὁποῖος μπορεῖ νά εἶναι ἐξίσου ἀσθενής ἢ καί περισσότερο. Αὐτή τήν ταπείνωση τήν προσέχει ὁ Θεός καί τήν εὐλογεῖ. Στέλνει πλούσια τή θεία χάρη καί τόν ἀγιασμό, γι' αὐτό μετά ἀπό κάθε ἐξομολόγηση ὁ πιστός αἰσθάνεται ὅτι πετάει, ὅτι δέν πατάει στό ἔδαφος, ὅτι ἀνήκει πλέον σ' ἕναν ἄλλο κόσμο. Ἡ ἐξομολόγηση γίνεται ἔτσι ἕνα γεγονός χαρᾶς, ἕνα μυστήριο θεραπευτικό καί παρηγορητικό.

Ἡ μετάνοια ὅμως δέν τελειώνει μέ τήν ἐξομολόγηση. Τό μυστήριο τῆς ἐξομολογήσεως εἶναι τό περιστατικό μέ τό ὁποῖο ἀρχίζει ἡ μετάνοια. Μετά τήν ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν του ὁ πιστός ξεκινάει σάν τήν Ὁσία Μαρία τήν Αἴγυπτία ἕναν ἀγώνα ἐναντίον τῶν παθῶν καί τῶν ἕξεων πού τόν ταλαιπωροῦν. Ἐναν ἀγώνα σκληρό καί ἀδυσώπητο, χωρίς πισωγυρίσματα καί συμβιβασμούς. Ἐναν

ἀγώνα μέ πείσμα καί συνέπεια, μέ θάρρος καί ἐλπίδα, μέ χαρά, δύναμη καί πολλή προσευχή.

Όταν ὁ πιστός σπάσει τό δεσμό του μέ τό διάβολο, ὁ διάβολος μαίνεται καί ἐπιτίθεται ἀπροκάλυπτα καί λυσσαλέα, διότι δέν ἀντέχει νά βλέπει ἀνθρώπους νά σώζονται καί νά λυτρώνονται. Ὁ ἀγώνας τοῦ μετανοημένου ἀνθρώπου δέν ἔχει διαλείμματα καί ἀνάπαυση. Εἶναι συνεχῆς καί συνήθως αὐξανόμενος σέ ἔνταση. Ὁ ἄνθρωπος ὅμως δέν κάμπτεται οὔτε κουράζεται. Ἀνανεώνει συνεχῶς αὐτόν τόν ἀγώνα, διότι λαμβάνει δύναμη ἀπό τήν προσευχή του. Ἐπικοινωνεῖ μέ τό Σωτήρα Χριστό καί δέν ἀπελπίζεται, ὅσο δύσκολες καί ἄν εἶναι οἱ συνθήκες τοῦ ἀγώνα του, ὅσο καί ἐάν ἴσως πέσει μερικές φορές. Γνωρίζει ὅτι κινεῖται κάτω ἀπό τό βλέμμα τοῦ Θεοῦ, ἀκόμη καί στήν πιό βαθιά ἔρημο τῆς ἁμαρτίας.

Ἡ μετάνοια εἶναι ἓνας ἀγώνας ἀσκήσης, προσευχῆς καί προσφορᾶς. Ὅποιος μετανοεῖ βάζει σύνορα στόν ἑαυτό του, διότι αὐτό πιστοποιεῖ τήν ἐλευθερία του. Θέτει ὅρια μέ βάση τόν τρόπο ζωῆς καί τό παράδειγμα τῶν ἀγίων καί μέ τίς ὁδηγίες καί

τήν εὐλογία τοῦ πνευματικοῦ. Νηστεύει στά φαγητά, πού εἶναι εὐκόλο, καί στά πάθη, πού εἶναι τό δύσκολο καί τό πιά σημαντικό. Περιφρονεῖ τό περιττό, ἀποστρέφεται τό κούφιο καί φαντασμαγορικό. Ὅλα τά δεδομένα τοῦ κόσμου πού εἶναι πρόσκαιρα τά θεωρεῖ σκουπίδια, προκειμένου νά κερδίσει τό Χριστό. Λαχταράει γιά τή λατρεία τῆς Ἐκκλησίας, γιά τή συμμετοχή στά μυστήρια, γιά τήν προσευχή καί τήν ἀδιάκοπη συνομιλία μέ τό Θεό στήν ἡσυχία τῆς προσωπικῆς του ἐρημικῆς γωνιάς. Ὁ ἄνθρωπος πού μετανοεῖ ἀνοίγει τήν καρδιά του καί δίνει στούς πάντες τά πάντα. Ἡ ἀγάπη του σπάζει ὄλα τά σύνορα, ξεπερνάει τά ὄρια καί μοιράζεται χωρίς κρατούμενα. Εἶναι ἐλεήμων, φιλόστοργος, φιλότιμος καί φιλόανθρωπος. Ὁ ἄνθρωπος πού μετανοεῖ φτάνει στό Θεό μέσ' ἀπό τό διπλανό του.

Καθώς ἔχουμε σήμερα ὡς πρότυπο τήν Ὁσία Μαρία τήν Αἰγυπτία, ἄς πάρουμε τό σύνθημα τῆς μετάνοιας. Μέ ἀφορμή τό ἐπερχόμενο Πάσχα ἄς κάνουμε κι ἐμεῖς τήν ἔξοδό μας ἀπό τή δουλεία τῆς ἁμαρτίας στή γῆ τῆς ἐπαγγελίας, πού εἶναι ἡ ἀγκαλιά τοῦ Χριστοῦ μας. Αὐτή ἡ πορεία γίνεται

μέσ' από τό μονοπάτι τῆς μετάνοιας. Ἡ μετάνοιά μας ἄς ἐκφράζεται αὐθεντικά μέ τή ζωή τῆς ἀσκήσεως, τῆς προσευχῆς καί τῆς θυσιαστικῆς ἀγάπης, γιά νά ἀξιωθοῦμε κι ἐμεῖς, ὅπως ἡ σήμερα τιμωμένη ἀγία, νά φτάσουμε στήν ὀλοκληρωτική ἔνωσή μέ τόν περιπόθητο τῆς καρδιᾶς μας Ἰησοῦ. Ἀμήν.